

Bezwzględny nakaz

Wiele zakładów przemysłowych uważa, że wywiązało się ze swojego obowiązku, wykonując w terminie plan wartościowy. Gotowe wyroby poszły do magazynu, można więc zabrać się do wykonywania zadań następnego miesiąca.

A w porządku jest bynajmniej nie wszystko. Wykonanie planu według wartości — to realizacja tylko części zadania. O pełnym wykonaniu planu można mówić tylko wtedy, jeśli spełnione zostały i pozostałe podstawowe warunki, to znaczy: wykonany pełny asortyment, plan jakości oraz plan obniżenia kosztów własnych. I co najważniejsze, jeśli wyroby zakładu w ustalonym terminie dotarły do odbiorcy.

Bo celem socjalistycznej pracy nie może być w żadnym wypadku produkcja dla produkcji. W gospodarce narodowej podstawą planowania są potrzeby społeczeństwa. Chodzi nie o produkcję w ogóle, a o konkretne wyroby, takie jakie zostały zaplanowane i to wyroby w odpowiedniej jakości, wytworzone przy jak najmniejszych kosztach własnych.

Jeśli tak ująć zadania — staje się zrozumiałe, że wykonywanie planów ściśle według asortymentu jest bezwzględnym nakazem dla naszego gospodarki. Że takim samym nakazem jest wykonywanie planów zbytu, dostarczenie w terminie odbiorcom tyłu i takich wyrobów, jakie zamówili, na jakie czekają.

Pod tym zaś względem dyscyplina wykonywania planów przedstawia się w wielu przemysłach niedobrze.

Szczególnie jaskrawo widać to w hutnictwie. Tak np. w I kwartale br. walcownia blachy w hucie „Batory” wykonała plan tonażowy w 101,8 proc., asortymentowy — tylko w 89,9 proc., a odbiorcom dała zaledwie 83,7 proc. zamówień przez nich wyrobów. Podobnie było w I kwartale w hutach „Pokoń”, „Bałdon” i „Dzierżyński”.

W przemyśle maszynowym poważne niedociągnięcia w wykonywaniu planów asortymentów mają zwłaszcza zakłady budowy maszyn ciężkich oraz maszyn i aparatury elektrycznej. Zastępcy na tym ostrzejszą krytykę, że nie dając zaplanowanego asortymentu, zakłady te grożą opóźnieniem prac na naszych wielkich inwestycjach.

Niewątpliwie wpływ na niedostateczne zaopatrzenie ludności w niektóre wyroby ma np. fakt, że również centralne zarządy podległe Ministerstwu Przemysłu Lekkiego nie wykonują w pełni zadań asortymentowych. Tak np. Centralny Zarząd Przemysłu Bawełnianego-Północ przekroczył w I kwartale br. swój plan wartościowy, jednocześnie jednak nie dał na rynek np. zaplanowanej liczby koców i kołderki dziecięcych. Zakłady podległe CZZP-Południe nie dały pełnej ilości poszukiwanych na rynku materiałów wspinaczych, popeliny bielonej i barwionej. Zakłady Centralnego Zarządu Przemysłu Obuwicznego — obuwia dziecięcego itp.

Co leży u źródeł łamania dyscypliny planów asortymentowych w niektórych zakładach? Decydującą przyczyną jest tu niedoceniające tego zagadnienia, wąskie podchodzenie do swoich zadań, widzenie jedynie swego własnego podwórka. Przejawia się to również wygodnictwem niektórych kierowników, którzy nie ogładają się na potrzeby gospodarki narodowej i konsumentów — ludzi pracy, dążą do tego, aby jak najłatwiejszym sposobem wykonać plan wartościowy.

Widomym tego dowodem jest np. stanowisko dyrektora huty „Batory” tow. Bryalskiego, który swego czasu zupełnie otwarcie wydał kierownictwu walcowni blach polecenie, aby nie zwracać uwagi na planowany asortyment, walcowało takie asortymenty, które zapewnią wykonanie planów w tonażu i wartości.

Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie, której dyrektorem jest tow. Gilewski, zasłaniając się trudnościami z dokumentacją, opóźnia uruchomienie produkcji zamówionych przez rolnictwo rozrzązaczów orobnika, wykonując na ich miejsce stoły ślusarskie, które potrzebne będą zakładowi być może dopiero w przyszłym roku.

O tym, jak ujemne skutki ma taka krótkowzroczna polityka, nie trzeba się długo rozwodzić. Jej rezultatem jest np. to — że Centralny Zarząd Przemysłu Włókiennego-Południe wykonał w I kwartale br. 129,8 proc. planu produkcji tkanin płaszczowych męskich, mimo że na tkaniny te jest ograniczony zbyt i zakłady oraz centrale handlowe posiadają poważne ponadnormatywne zapasy tych materiałów.

Podobne wypadki produkowania wbrew planom asortymentowym — na magazyn — i zamrażania w ten sposób pracy ludzkiej i znacznych ilości surowców w wyrobach niechodliwych są dość częste również w przemyśle dziewiarskim i odzieżowym. Praktyka taka jest wysoce szkodliwa i zasługuje na najostrejszą krytykę.

W gospodarce naszej praca poszczególnych przemysłów jest ze sobą ściśle powiązana. Fakt, że hutnictwo nie wykonuje swoich planów asortymentowych odbija się boleśnie na zaopatrzeniu materiałowym przemysłu maszynowego. Nie wywiązuje się należycie ze swoich obowiązków również np. przemysł włókienniczy w stosunku do przemysłu odzieżowego i dziewiarskiego. Nietiermowe, niezgodne z asortymentem dostawy dezorganizują pracę przemysłów zaopatrywanych, powodują u nich niejednokrotnie duże marnotrawstwo materiałów, przestoje parku maszynowego. Dlatego też zjawisko to lepić należy z całą bezwzględnością, należy żądać aby każdy zakład wywiązywał się całkowicie ze swoich zobowiązań wobec innego zakładu.

Walka o umocnienie dyscypliny wykonywania planów wymaga, aby organizacje partyjne skupiły uwagę na sprawach asortymentu produkcji, wykonywania planu dostaw dla odbiorców. Aby do takiego właśnie wykonywania planów mobilizowały całą załogę, robotników i majstrów, inżynierów i personel administracyjny. Aby traktowały to zadanie jako sprawę nie tylko produkcyjną, ale i polityczną, ściśle związaną z wykonaniem podstawowego naszego zadania — lepszego, bogatszego zaopatrzenia rynku w artykuły powszechnego użytku, szybszego podniesienia stopy życiowej ludzi pracy.

Niezbędne jest dopilnowanie tego, aby administracja zakładów przemysłowych zabezpieczyła wykonanie planów asortymentowych — organizacyjnie. Oznacza to przede wszystkim konieczność usprawnienia planowania wewnątrzzakładowego, zaostrożenia kontroli, tak aby każdy oddział, każda brigada wykonywała zadania ściśle według swojego dziennego planu. Wymaga to znacznej poprawy w pracy wydziałów zaopatrzenia, aby nie brakowało materiałów niezbędnych do produkcji.

Bardzo wydajnie wzmocnić trzeba kontrolę instancji nadzórnych — centralnych zarządów i ministerstw nad wykonaniem poszczególnych asortymentów w zakładach. Należy żądać od dyrektorów przedsiębiorstw, aby bezwzględnie przestrzegali wytycznych planu asortymentowego, aby traktowali ten plan jako obowiązujący ich prawo. Szerzej wykorzystywać trzeba w tym celu również zachętę materialną poprzez właściwe ustalenie systemu premiowego.

Zaostrzając wymagania w stosunku do zakładów — centralne zarządy i ministerstwa muszą jednocześnie ze swej strony zapewnić warunki do tego, aby plan mógł być w asortymencie wykonany. Nie wolno więc tolerować takiej praktyki, że zakład otrzymuje swój plan zbyt późno, a następnie plan ten jest niejednokrotnie zmieniany. Powoduje to bowiem dodatkową trudność w zaopatrzeniu materiałowym, wprowadza do zakładu chaos.

Nowe zadania jakie ma nasz przemysł wymagają również pracy po nowemu. Wymagają, aby plan produkcyjny w każdym zakładzie wykonywany był we wszystkich podstawowych wskaźnikach, aby załoga wiedziała konkretnie dla kogo przeznaczona jest jej produkcja i aby wywiązywanie się ze swoich obowiązków wobec odbiorcy uważała za punkt honoru.

300-lecie zjednoczenia Ukrainy z Rosją

Wielkie święto bratnich narodów radzieckich

Sesja jubileuszowa Rady Najwyższej ZSRR

(M) KIJÓW (PAP). 22 maja odbyła w Kijowie sesja jubileuszowa Rady Najwyższej Ukrainy.

Sesję otworzył przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR, znany pisarz Pawło Tuczyna.

Przewodniczący Rady Ministrów Ukrainy SRR N. Kalczenko odczytał pismo powitalne przesłane narodowi ukraińskiemu przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Radę Ministrów ZSRR i KC KPZR.

Na sali rozlegają się huczne oklaski. Owacja wybucha z nową siłą przy odczytywaniu dekretów o odznaczeniu ZSRR oraz miasta Kijów Orderem Lenina.

Referat „300 lat zjednoczenia Ukrainy z Rosją” wygłosił pierwszy sekretarz KC KP Ukrainy Aleksy Kiriczenko. Wi-

ta on serdecznie drogich gości — członków delegacji RFSRR i pozostałych bratnich republik związkowych, delegacji Sejmu PRL i Stowarzyszenia Zjednoczonych Ukraińców Kanady.

A. Kiriczenko omawia szczegółowo doniosłe znaczenie historyczne zjednoczenia Ukrainy z Rosją, które utrzymało na wieloletnią niewzruszoną jedność dwóch bratnich narodów słowiańskich.

Z ogromnym entuzjazmem uchwala sesja tekst pisma powitalnego do Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR w imieniu narodu ukraińskiego.

Przemówienia powitalne z życzeniami dla narodu ukraińskiego wygłosili na sesji kierownicy delegacji bratnich republik związkowych.

Deputowani i goście serdecznie powitali zastępcę przewodniczącego Rady Państwa PRL Stefana Ignara i przewodniczącego Komitetu Słowiańskiego Kanady I. Bojczuka, którzy przekazali pozdrowienia narodowi ukraińskiemu i wszystkim narodom ZSRR.

Następnie Rada Najwyższa Ukrainy SRR uchwala tekst pisma powitalnego do wielkiego narodu rosyjskiego od narodu ukraińskiego i zatwierdza skład delegacji rządowej Ukrainy SRR na sesję jubileuszową Rady Najwyższej RFSRR.

Przewodniczący Pawło Tuczyna dziękuje delegacjom bratnich republik i przyjaźni zagranicznych, które biorą udział w obchodach i ogłasza zamknięcie sesji.

Pismo Prezydium Rady Najwyższej ZSRR
Rady Ministrów ZSRR i KC KPZR

MOSKWA (PAP). Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rada Ministrów ZSRR i KC KPZR przesyła do Rady Najwyższej Ukrainy SRR, Rady Ministrów ZSRR i Komunistycznej Partii Ukrainy pismo powitalne następującej treści:

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rada Ministrów ZSRR i KC KPZR gorąco witają robotników, kulchożników, inteligencję, wszystkich ludzi pracy ZSRR i pozdrawiają ich z okazji wielkiego narodowego święta narodów ukraińskiego i rosyjskiego, święta wszystkich bratnich narodów ZSRR — 300 rocznicy zjednoczenia Ukrainy z Rosją.

Naród ukraiński, który na przestrzeni wieków walczył przeciwko obcej niewoli, o zjednoczenie z bratnim narodem rosyjskim w ramach jednolitego państwa rosyjskiego, zawsze widział w swym bracie — narodzie rosyjskim — niezawodnego obrońcę i wiernego sojusznika. Naród rosyjski udzielał stałej pomocy w wojnie wyzwoleńczej, którą prowadził naród ukraiński pod kierownictwem wybitnego męża stanu i dowódcy, Bohdana Chmielnickiego. Uchwala Rada Perejasławskiej o zjednoczeniu Ukrainy z Rosją była potężnym wyrazem woli milijonów woleńców narodu ukraińskiego i miała wielkie znaczenie postępowe. Zjednoczenie z Rosją wybrało naród ukraiński z uciśku szlachty polskiej, ochroniło Ukrainę przed stałymi najeżdżami zbójczych hord tureckich i tatarskich chanów, zapewniło możliwość narodowego rozwoju narodu ukraińskiego. Doświadczenia historii wykazały, że droga braterskiej jedności i sojuszu, obrona przez narody rosyjski i ukraiński, była jedyną słuszną drogą. Zjednoczenie dwóch wielkich narodów słowiańskich pomnożyło ich siły we wspólnej walce przeciwko wszystkim wrogom zewnętrznym, przeciwko feudalizmowi i burżuazji, przeciwko caratowi i niewoli kapitalistycznej. W walce tej rozwijała się i krzepła nierozdzielna przyjaźń narodów rosyjskiego i ukraińskiego.

Naród ukraiński pierwszy po narodzie rosyjskim poszedł pełną chwałą drogą socjalizmu.

Jako rzecznik delegacji chińskiej uważamy za konieczne złożenie następującego oświadczenia:

W dniu 13 maja br. polski statek handlowy „Gottwald” został zaatakowany przez kanonierkę kluki Czang Kai-szeka na pełnym morzu u wschodnich wybrzeży Chin. Bezpośrednio przy tym atakiem nad statkiem „Gottwald” przeleciało kilka samolotów amerykańskich. Następnie statek został uprowadzony przez kanonierkę.

Rząd polski wystosował w związku z tym protest do rządu Stanów Zjednoczonych oraz zawiadomienie przewodniczącą Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych panią Pandit i sekretarza generalnego ONZ p. Hammarskjolda, domagając się, aby ONZ podjęła kroki w celu natychmiastowego zwol-

nienia przy ramieniu, ręką w rękę walczyły masy pracujące Rosji i Ukrainy o zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, walczyły na frontach wojny domowej, budowały społeczeństwo socjalistyczne, broniły wolności i niezawisłości naszej ojczyzny podczas Wielkiej Wojny Narodowej.

Utworzenie ukraińskiego państwa radzieckiego i ustanowienie ścisłego sojuszu Ukrainy z Rosją i innymi republikami radzieckimi było wielkim triumfem leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej, triumfem zasad całkowitego równoprawienia i przyjaźni narodów, było wielką klęską kontrewolucji burżuazyjno-nacjonalistycznej, klęską imperializmu międzynarodowego, który dążył do oderwania Ukrainy od ZSRR i do przekształcenia jej w swoją kolonię.

Rozkwit ZSRR, jej sukcesy w budownictwie gospodarczym i kulturalnym dobitnie dowodzą wielkiej siły ustroju socjalistycznego, siły potężnego sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa, niewzruszonej przyjaźni i braterskiej współpracy wszystkich narodów ZSRR.

Już w okresie przedwojennym pięciolatka Ukraina przekształciła się w potężną socjalistyczną republikę przemysłowo-kulchozową o wysokim rozwinięciu przemysłu, o wielkim mechanizowanym rolnictwie, o produkującej kulturze — narodowej w formie i socjalistycznej w treści. Wojna i okupacja niemiecko-faszystowska zadały Ukrainie ciężkie rany. Jej fabryki, kopalnie i elektrownie, miasta i wieś leżały w zgłiszczach i ruinach. W ciągu krótkiego czasu naród ukraiński swą bohaterką pracą przy pomocy wszystkich narodów ZSRR nie tylko odbudował swoją gospodarkę, ale znacznie przekroczył przedwojenny poziom rozwoju gospodarki narodowej Ukrainy.

Obecnie Ukraina radziecka stała się jednym z największych państw Europy; jej potężny przemysł, jej produkujące rolnictwo, jej kulturalna i artystyczna duma państwa zasługują na wielkie szanowanie.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

Należy podkreślić, że to rząd Stanów Zjednoczonych inspirował tego rodzaju akty korsarskie, stanowiące pogwałcenie prawa międzynarodowego i zakłócające żeglugę wszystkich krajów.

triatycznej wszystkich narodów radzieckich. Pod wielkim sztandarem socjalizmu naród ukraiński wcielił w życie swe odwieczne marzenie scalając wszystkie ziemie ukraińskie w jedno ukraińskie socjalistyczne państwo radzieckie. Wraz ze wszystkimi bratnimi narodami ZSRR naród ukraiński pod przewodnictwem Partii Komunistycznej osiąga nowe zwycięstwa w pokojowej twórczej pracy, pewnym krokiem idzie naprzód drogą komunizmu, wnosząc doniosły wkład w dzieło walki o pokój na całym świecie. Wybitne sukcesy narodu ukraińskiego w budownictwie państwowym, gospodarczym i kulturalnym są porywającym przykładem dla wszystkich wolnych narodów, które wkroczyły na drogę budowania nowego, socjalistycznego życia, które zjednoczyły się w niezwykłym obozie socjalizmu i demokracji.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rada Ministrów ZSRR i KC KPZR wyrażają niezłomne przekonanie, że robotnicy, kulchożnicy, inteligencja Ukrainy radzieckiej dadzą nowe wspaniałe wzory ofiarnej pracy i inicjatywy twórczej w walce o wykonanie zadań postawionych przez partię i rząd w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu ciężkiego, zdecydowanego podniesienia rolnictwa i produkcji artykułów powszechnego użytku, nieprzerwanego podnoszenia dobrobytu ludności.

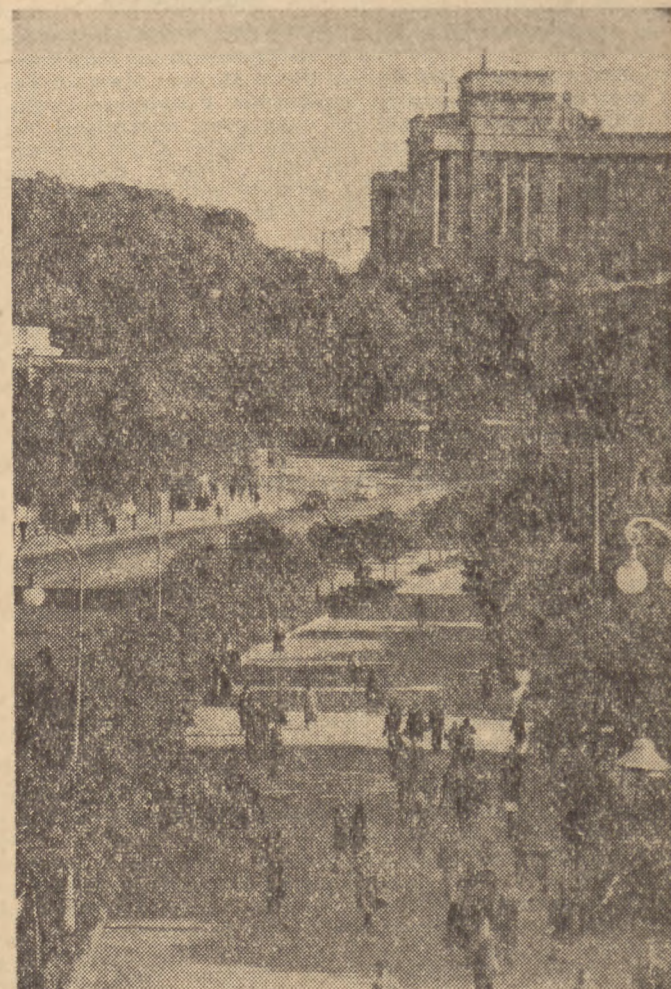
Zyczymy sławnemu narodowi ukraińskiemu nowych sukcesów w wielkiej ogólnonarodowej walce o zwycięstwo komunizmu!

Niech żyje i rozkwita Ukraina Radziecka!

Niech żyje nlezwzruszona przyjaźń narodów ukraińskiego i rosyjskiego i wszystkich narodów naszego kraju — niezawodna i niezłomna gwarancja ich niezawisłości narodowej i wolności, rozkwitu i szczęścia!

Niech żyje nasza wielka ojczyzna — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — potężna ostoja pokoju na całym świecie!

Pod przewodnictwem Partii Komunistycznej napród do zwycięstwa komunizmu!

Kijów — stolica Ukrainy. Na zdjęciu: ulica Kirowa

Odnaczenie Republiki Ukraińskiej
i miasta Kijów Orderem Lenina

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

W związku z 300-leciem zjednoczenia Ukrainy z Rosją oraz w celu podkreślenia doniosłego znaczenia Kijowa w dziejach narodu rosyjskiego, ukraińskiego i białoruskiego, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło miasto Kijów — stolicę ZSRR — Orderem Lenina.

Dla uczczenia 300-lecia zjednoczenia Ukrainy z Rosją i podkreślenia wybitnych sukcesów narodu ukraińskiego w dziedzinie budownictwa państwowego, gospodarczego i kulturalnego, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło Ukraińską Socjalistyczną Republikę Radziecką Orderem Lenina.

Rozkaz ministra obrony ZSRR
marszałka N. A. Bułganina

MOSKWA (PAP). Prasa radziecka z 22 bm. opublikowała następujący rozkaz ministra obrony ZSRR, marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina:

Towarzysze żołnierze, marynarze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie, generałowie i admirałowie!

Sily zbrojne ZSRR wraz z całym narodem radzieckim czczą 300 rocznicę zjednoczenia Ukrainy z Rosją jako doniosłe wydarzenie historyczne, jako wielkie narodowe święto narodów ukraińskiego i rosyjskiego i wszystkich narodów Związku Radzieckiego.

Niech żyje i rozkwita Ukraina Radziecka! Niech żyje nlezwzruszona przyjaźń narodów ukraińskiego i rosyjskiego i wszystkich narodów naszego kraju — niezawodna i niezłomna gwarancja ich niezawisłości narodowej i wolności, rozkwitu i szczęścia!

Niech żyje nasza wielka ojczyzna — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — potężna ostoja pokoju na całym świecie!

Pod przewodnictwem Partii Komunistycznej napród do zwycięstwa komunizmu!

W przededniu sesji Światowej Rady Pokoju

Delegacje polska i radziecka
udały się do Berlina

22 bm. wyjechała do Berlina na Nadzwyczajną Sesję Światowej Rady Pokoju delegacja PKOP w następującym składzie: członkowie Światowej Rady Pokoju — poseł O. Dłuski, prof. L. Infeld, przewodniczący PKOP J. Iwaszkiewicz, wicemarszałek Sejmu J. Ozga i Michałski oraz zaproszeni goście — literatura A. Kowalska, publicysta katolicki, poseł K. Lubieński, wikariusz kapituły, ordynariusz diecezji stalingradzkiej ks. infułat J. Piskorz i prezes Komitetu dla Spraw Urbanistyki i Architektury, inż. Z. Skibniewski. (PAP)

(f) MOSKWA (PAP). 22 bm. wyjechała do Berlina delegacja radziecka na nadzwyczajną sesję Światowej Rady Pokoju. Na czele delegacji stoi przewodniczący Radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju M. Tichonow. W skład delegacji wchodzi 12 osób, m. in. poeta A. Surkow, członek Akademii Nauk ZSRR A. Oparin, Mikołaj Metropolieta Krutycy i Kolumbiński.

(f) BERLIN (PAP). Do Berlina przybywają przedstawiciele ruchu obrońców pokoju różnych krajów dla wzięcia udziału w pracach nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju. Wśród przybyłych znajdują się bojownicy o pokój z Egiptu, Cejlonu, Burmy, Finlandii, Islandii, Grecji, Anglii i Szwecji.

22 bm. przybyli również do Berlina delegaci z Francji: L. Casanova, E. Cotto i Farge oraz delegaci z Czechosłowacji.

Polska prapremiera baletu Prokofiewa „Romeo i Julia”

W dniu 22 bm. w Państwowej Operze w Warszawie odbyła się polska prapremiera baletu S. Prokofiewa „Romeo i Julia”, osnutego na tle tragedii Szekspira, (PAP)

Balet „Romeo i Julia” spotkał się z niezwykle gorącym przyjęciem publiczności, która nie szczędziła oklasków całemu zespołowi, (PAP)

Delegacja chińska proponuje ogólnokoreańskie wybory pod nadzorem Komisji Państw Neutralnych

Podczas pogrzebu Guderjana w
in. przedstawiciel rzadu bo
Freyer, kilku oficerów ame
kańskich, wielu wyższych ofice
w b. armii hitlerowskiej, oddzia
w SS i SA.

Oddział „Grenzschutz'u” (kadry
radzanego Wehrmachtu) spełnił
e kompanii honorowej.

O tym, gdzie tweli rzeczywistość, niebezpieczeństwo dla USA mówił b. prezydent Herbert Hoover, którego nieposob podęzrwać o jakiegokolwiek postępowanie sympatie.

Oto jego słowa:

"Największym niebezpieczeństwem, jakie nam grozi, nie jest walczyć obcych wojsk. Największym niebezpieczeństwem polega na tym, że godząc się ze złem, publicznie tolerując skandaliczne występy, czynimy odnosząc się do rzeczy haniebnych, możemy doprowadzić do stanu równoznacznego z samobójstwem narodu".

Wątpliwe jest, czy prasa amerykańska potrafi zgłodzić kłopoty p. Eisenhowera. Nie można przecież bez przerwy sprze-

O tym, gdzie tweli rzeczywistość, niebezpieczeństwo dla USA mówił b. prezydent Herbert Hoover, którego nieposob podęzrwać o jakiegokolwiek postępowanie sympatie.

Oto jego słowa:

"Największym niebezpieczeństwem, jakie nam grozi, nie jest walczyć obcych wojsk. Największym niebezpieczeństwem polega na tym, że godząc się ze złem, publicznie tolerując skandaliczne występy, czynimy odnosząc się do rzeczy haniebnych, możemy doprowadzić do stanu równoznacznego z samobójstwem narodu".

Wątpliwe jest, czy prasa amerykańska potrafi zgłodzić kłopoty p. Eisenhowera. Nie można przecież bez przerwy sprze-

